

Sonett - Jägarhägran II

Bevingat höjd dit makter eftertraktar
vad höljet döljer bak sin takportal
jag vaggar viktlös väg vart vargar vaktar
gudinnan blint försjunken under sjal.

Jag jagar faran sval och varsamt aktar
min hettas skal för viljevindars val
som hånfullt hårt och skoningslöst här slaktar
var värmevek i kväsningskvällens kval.

Men förd från feghet feberflyktens fläktar
bortblåser takets lås där väggar väktar
sirenen förr förskönad bak sin skrud.

Förr hjälplöst detta jägarhjärtat jäktar
mot himmelshöjd och fritt och fröjdfullt äktar
sig själv hos sjunkna sjalars vargabrud.